

Knutselen en knuffelen

Samen met zijn vrouw woont Siem sinds 2017 in een zorgwoning van Mennistenerf. Door haar MS heeft zijn vrouw dagelijks intensieve verzorging nodig. Siem is graag in en om zijn woning aan het knutselen. Als vrijwilliger kan hij zijn ei kwijt.

Ik moest aanvankelijk enorm wennen aan onze woning', vertelt Siem. 'Ik ben gewend aan ruimte om me heen. Ik had een veel groter huis met een ruime schuur. Daar was ik altijd aan het werken en knutselen.'

Voor anderen

Voorheen was Siem actief als vrijwilliger bij de buurtvereniging. 'Ik heb me altijd ingezet voor anderen. Toen er hier iemand werd gevraagd voor de cliëntenraad, ben ik dat gaan doen. Daarnaast verzorg ik het pluimvee op het terrein: de konijnen en de kippen. Ik ben geboren en getogen in Oostzaan. Mijn opa had vroeger 2000 eenden en kippen lopen. Ik weet er daardoor veel van. Het was voor mij dan ook niet meer dan logisch om hier ook voor het pluimvee te zorgen.'

Er stond aanvankelijk een heel groot konijnenhok in de binnentuin. 'Er kwamen

'Bewoners vertellen me tijdens het aaien van de dieren vaak verhalen uit hun jeugd.'

hier bewoners in rolstoelen om de konijnen te aaien. Door hun rolstoel konden ze er niet goed bij. Daar heb ik met mijn dochter iets op bedacht: een konijnenhok op hoogte. Dit lieten we bouwen. De konijnen zijn nu veel beter toegankelijk.'

Jeugdherinneringen

Siem verzorgt de dieren 24 uur per dag, 7 dagen per week. Twee vrijwilligsters uit de stad maken de hokken schoon. 'We hebben hier bruine zijdehoenders, zogenaamde knuffelkippen. Ik controleer het welzijn van de beestjes. Als er eentje ziek is, gaat die in quarantaine. Momenteel hebben we een broedmachine staan met eitjes. Als we te veel kippen hebben, breng ik ze naar

een goede vriend. Hij is fokker van dit ras. Rond Pasen krijgen we wel eens een nest kuikentjes van hem. Die zetten we dan in de hal; gezellig voor de bewoners.

Ik zie mensen hier genieten van de beesten én van de tuin. Als ze dat willen, zet ik een kip bij ze op schoot om deze te aaien. Bewoners vertellen me tijdens het aaien van de dieren vaak verhalen uit hun jeugd. Bijvoorbeeld over de dieren die ze destijds zelf hadden en hoe het er bij hen thuis aan toe ging. Ook vertellen veel bewoners mij hun oorlogservaringen. Waarom? Ik heb geen idee. Veel van de mensen hier zijn dementerend. Zij zijn iedere keer opnieuw blij verrast door de dieren. Dit kan door mijn inzet. Ik geniet van dat genieten.' ■

